

regach, a burmistrz miasta i prezes ochotniczej straży samborskiej, dr. Józef Steuermann, przemówił w gorących słowach do jubilatów, podnosząc ich zasługi i wytrwałość w długoletniej służbie strażackiej oraz prosząc o dalsze współdziałanie w tej szlachetnej, obywatelskiej pracy. W dalszym ciągu swej pięknej mowy zwrócił się dr. Steuermann do zebranych uczestników uroczystości i kreśląc wymownie doniosłe znaczenie instytucji straży pożarnych, użytecznej nie tylko dla danej miejscowości ale dla całego kraju i całego społeczeństwa, stawiał im jubilatów za wzór, godny naśladowania.

Zgon znakomitej autorki polskiej: Ś. p. Eliza Orzeszkowa.

Po przemówieniu, które na wszystkich uczyniło bardzo duże wrażenie, przypiął burmistrz dr. Steuermann jubilatowi przyznane im odznaki, a następnie zaprosił do gmachu koszar na skromne przyjęcie, w czasie którego wygłoszono jeszcze kilka mów i pięknych toastów.

Zgon znakomitej autorki polskiej.

Ciężkim, bolesnym ciosem dotknęła Opatrzność społeczeństwo polskie i polską literaturę. Ciosem tym śmierć Elizy Orzeszkowej, znakomitej powieściopisarki, której utwory cieszyły się zawsze ogromnym wzięciem i popularnością.

Eliza z Pawłowskich Orzeszkowa urodziła się 1842 r. w Milkowszczyźnie w gubernii grodzieńskiej. Jako młoda, 17-letnia panienka wyszła za mąż za zamożnego, znacznie od niej starszego obywatela ziemskiego, Piotra Orzeszkę. Pożycie jej małżeńskie

Pojawiały się też coraz liczniej nowe dzieła cennej już wówczas autorki. Wśród satyryczna powieść „Pompalińscy“, dalej znany powszechnie „Meir Ezołowicz“ i „Eli Makower“, w których poruszała kwestię żydowską, traktując ją bardzo życzliwie, dalej „Pajęczyna“, „Marta“ i inne.

Największą wartość artystyczną i społeczną mają jednak powieści Orzeszkowej, osnute na tle życia polsko-litewskiego. Między temi „Cham“, „Bene nati“, „Nad Niemnem“, „Argonauki“ — największą zdobyły popularność i stanowią dotąd ulubioną lekturę młodych pokoleń.

Po zgonie króla Anglii: Pałac królewski Buckingham w Londynie. 1 i 2 okna sypialni Edwarda VII, w której zakończył życie; 3 pokój królowej Aleksandry.

było nieszczęśliwe i trwało tylko 6 lat, gdyż po tym czasie Orzeszkowa powróciła do domu rodzicielskiego, a następnie osiadła w Grodnie. Tam, po śmierci męża, poślubiła adwokata Nahorskiego.

Po rozstaniu się z pierwszym swym mężem rozpoczęła Orzeszkowa zawód literacki, ogłaszając pierwsze utwory w „Tygodniku ilustrowanym“. Utwory te oraz pierwsze powieści „Pamiętnik Wacławy“ i „Pan Graba“, w których młoda autorka poruszyła śmiało zagadnienia z kwestji kobiecej i wychowania, zwróciły uwagę czytającej publiczności na śp. Orzeszkową, to też poczytność jej dalszych powieści wzrastała bardzo szybko.

Zalety powieści Orzeszkowej były liczne i cenne. Autorka znała na wskrós społeczeństwo polskie, znała jego zalety i wady, umiała też postaciom swoich powieści dać wiele życia i prawdy. Tendencje autorki były zawsze szczerne i górne, i to też wpływ utworów Orzeszkowej na czytelników mógł być tylko dodatni.

Przed paru laty święciło społeczeństwo polskie uroczyste jubileusz jej czterdziestoletniej pracy literackiej. Wydano też wówczas zbiór jej wszystkich utworów, pomieszczonych w 44 tomach.

W ostatnich latach Orzeszkowa umilkła prawie,

Odznaczenie strażaków: Uroczyste przypięcie odznak honorowych siedmiu strażakom-jubilatów w Samborze.

Fot. „Rembrandt“, Sambor.